

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyiltér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

Felhívás.

A magyar-szlavon kerületi takarékpénztár részvény-társaság saját kebelében hasonnevű

„magyar-szlavon kerületi hitelszövetkezet“-et

fog Barcon felállítani, melynek üzleti vezetését az alulírott takarékpénztár igazgatósága fogja eszközölni.

Az intézet célja: saját tagjai hitelének a kölcsönösség alapján való előmozdítása.

Egyes évtársulatok 3-3 évre

alakulnak, részjegyenként 20 filléres heti-befizetéssel.

Felhívja ebből kifolyólag az alulírott igazgatóság az érdeklődőket, hogy részvények jegyzése végett az intézet helyiségében vagy **Fischer Ármin, Valkó Gyula, Fried Lajos, Deutsch Adolf, Pajtás Fülöp** uraknál személyesen megjelenni és részvényjegyzéseket eszközölni sziveskedjenek.

Az alakítandó hitelszövetkezet működése 1901. évi január 1-én veszi kezdetét.

Bares, 1900. november 18-án.

Magyar-szlavon kerületi takarékpénztár
részvény-társaság.

Barcs ellen.

Hát hiszen régi megszokott dolog már az, hogy kicsinyes önző érdekből egyik szomszéd agyarkodik a másikra, midőn azt haladni, gyarapodni látja s ilyenkor minden eszközt felhasznál az irigy szomszéd, hogy szomszédjának árthasson.

Igy vagyunk mi is N. Atád, de főleg Szigetvárral.

Ennek a két kis központocskának, — kiknek a sors azt a kegyet adta, hogy szolgabíró és járásbírói székhelyekké lettek — nagyon fáj most, hogy közöttük Barcs is ily önállóságra törekszik, mit részben már el is nyert.

Igen, mert itt Slavonia határán, hajózás- s nagy vasuti központtal, gyárak, s más nagyobb kereskedelmi vállalatok, közintézetek s több fontos tényező mellett városi életünk egy nagy vidék alkalmas központjával oda fejlődött, hogy igényeltük a bíróságok felállítását. Négy éve mult, hogy jogos kérésünk után megadták a szolgabírói és járásbírói jogokat. Ez új közgazgatási járás a szigetvári és nagy-atádi járás községeiből lett kiegészítve, csiptünk az egyik, a

másik szomszédtól is kicsit s most ez fáj nekik annyira. Pedig hát azért nem tettük őket tönkre, nekünk pedig szükségünk volt a szolgabírói s hogy ennek itt nagyon is van létjogosultsága, legnagyobb bizonyítéka az, hogy kezdettől fogva alig győzik a sok munkát.

És most e két járási székhelynek még jobban fáj, midőn látják, hogy nemsokára járásbírói s szolgabírói is osztozunk. Mintegy utolsó feljajdulása Szigetvárnak az, a mit most ellenünk kifejt. Nem kevesebbet akar, mint azt, hogy Barcon szüntessék be a szolgabírói s a községeket csatolják ismét vissza Szigetvárhoz és ezzel természetesen a barcsi járásbírói felállításának kérdése is meg legyen semmisítve.

És e tervük kiviteléhez Olay Lajos képviselőjünkkel szövetkeztek, ki e hét első napjaiban bejárta a mi járásunk Szigetvár felé eső községeit, hogy azok polgárait megnyerje rábeszélés által az elszakadás tervének. Valóban nagyon csodáljuk a képviselő urtól, hogy a községek nyugalma ilyenekkel zavarja. Van tudomásunk már működése eredményéről, egy pár jámbor nem sokat

T Á R C Z A.

Finish.

A tribünök tömve emberrel. Komoly, látesőves urak, utolsó divat szerint öltözködve sűrűnek-forognak a totalizátor bódék és a bukmakerek elrekesztett páholyai körül. Gyönyörűsége szép asszonyok csupa világos, habos, könnyű toalett, selyemből és csipkéből szőtt szimfoniái a tavasznak — nyüzsögnek, mint hajjai egy színes vizesnek lefelé a tribünök lépcsőin. Katona tiszték gazdag tiszt uniformjai tarkázzák színes feltjaikkal az élénk, pezsgő életű tömeget. Egy szép tavaszi versenynap egész mozgalmassága ömlik el a versenypályán, mely téli álmából im ily pompásan ébredett. A láz és élénkség most érte el tetőfokát. Épen megcsendült a nyergelésre szólító kis harang. A szezon eseménye, a hadsereg nagy akadályversenye következik. Izgalommal telik meg a levegő. A szép asszonyok karjukra kap-

ják uszályukat és sietnek a nyergelő felé, gavallérjaiktól követve. Mindenki látni akarta a krekkeket, mielőtt a küzdés térére kilépnének. Jelöltje mindenkinek van, de meg kell őt vizsgálni: vajjon milyen az állapota, készen-e a nagy mérkőzésre, nem történt-e valami baja? A bírói páholy előtt is sűrű a csoportosulás. Nézik a győző tiszteletdíját. A remek tömör szobrot a finisht lovaglósoké. A szobor mestere. A nemesformájú paripa szinte meg-elevenedik galoppja közben és lovasa, amint az állat nyakára hajtott testtel viszi előre — csupa természetes valóság. A szobor tiszta ezüstjén szikrázik a meleg napsugár, vidám gondtalan, derűs élet hullámszik körulte. Az pedig áll mozdulatlan. Érezalakja oly nyugodt és mégis jelképezi e vidám tömeg életét mely csupa lázas küzdés; egy nagy finish az élet nagy célja: A szerencse, nyugalom, boldogság — vagy kitudná megmondani mely cél felé?

A mázsálóban előkelő kis csoport gyűlt egy fényesszörű paripa köré. My dear volt ez, a verseny kikiállított favoritja; remek állat. Hosszu testét vékony

lábak hordták és karesu nyakán finom, száraz fejecske ült. Teljesen késznek látszott és türelmetlen toborzókolással mint-ha jelezni akarta volna, hogy nehezen várja a pillanatot, a melyben gazdáját győzelemre viheti.

Ez mellette állott. Szentmarjay Pista, a délczag ulanus-főhadnagy, szép kedélytartású barna legény, karesu és izmos. A piros szegélyű fehér dreszsz, mely fölé hanyagul volt reávetve a bő katonaköpeny, pompásan festett rajta. Félkényőkével a lova nyakára támaszkodott és azal foglalatostorta, hogy lovaglóstorta ezüst karikájába betüzzön egy égőpiros rózsaszálat.

— Ez lesz a talizmánom, Márta, — sugta egy batizstruhás szőke lánynak, a ki büszke örömmel verdeste My dear domboru szügyét.

Márta boldogan mosolygott.

— Talán nincs is reá szükség. My dear pompás kondiczióban van. Ugy látom egészen fit.

A lóhoz szokott lány szakértő szemmel vizsgálgatta az állatot. Majd a főhad-

számító egyén, ígéretet tesz a képviselő urnak terve pártolására, de a község előljárósága távol tartja magát a mozgalomtól.

Ma Szigetvárról, holnap talán N.-Atádról jönnek békés polgáraink nyugalmát zavarni. És ha Szentés, Komlósd, Pèterhida, Babócsa, Bolhó, Csokonya stb. hozzánk megannyi közel álló, velünk kényelmesen érintkezhető községek polgárait akarják rábirni a szakadásra, vajjon ők is oly békével fogják-e tűnni a rossz akaratú csábítgatást?

Érezzük és tudjuk magunk jól s érzi és tudja velünk egy nagy vidék, hogy igenis szükség volt a baresi közigazgatási járás fölállítására, ép oly szükséges a járásbiróságé is, és azoknál a bolygatónál bölcsebb államférfiak is szükségesnek találták azt, hogy Bares birtokában legyen a szolgabiróság- és járásbiróságnak. — Félre a kiesnyos érdekekkel, a nagyobb szempontokat kell tekinteni! Az államnak csak érdekében áll, hogy ily jelentőségű góczpontját mint Bares, segítse azokkal a kellékekkel, melyekre városunknak fejlődő élete után szüksége van.

Fentebb tán nagyon általános jelzővel illetjük, midőn Szigetvár és N.-Atád városokról állítottuk az irántunk jó indulatot. Oh nem, nem e városok békés polgárait bántja a mi haladásunk, hanem bántja talán egypár e városokba letelepedett fiskális urat, kiknek a baresi járásbiróság felállításával megesappanna bizonynyal a kliensük száma. No nem igen ijedünk meg, hogy ellenünk így agitálnak, de azért az olyan eljárásokra, mint a képviselő ur járásunk községeiben tesz, felhívjuk meggyénk fő-

nagyra emelte meleg tekintetét és aggódó hangon tette hozzá:

— Csak vigyázzon Pista. Maga oly vakmerő . . . Inkább veszítse el a versenyt, semhogy valami baja történjék.

Szentmarjay arca hirtelen komorrá vált.

A versenyt meg kell nyernem Mártha. Tudja meg, karrierem, boldogságom, becsületem, minden e versenytől függ — vagy mondja, tudna maga szeretni egy embert a kítől kifizethetetlen versenytartozások miatt elveszik a kardbojtját? . . .

A leány elsáppadt. Idegesen nézett a főhadnagy arcába, a mely komoly elszántságot tükrözött. Egy pillanat múlva azonban Szentmarjay ismét az előbbi vídám kifejezést öltötte fel.

— Kis bohó, hiszen csak tréfáltam; szólt. Nem oly komoly az eset. Igaz csak annyi, hogy megakarom nyerni a versenyt és meg is fogom. Ha csak egy kiesít segít a huszárok Istene. Pá kis Mártha csengetnek. Menjen a mamához már türelmetlen lesz.

A főhadnagy kezébe vette a lány kis kezét és megcsókolta azt a piezi helyet, belül, a tenyér felé a hol a nyerselyem kesztyűkék az édes, fehér bőrt fedetlenül hagyták. A csók úgy tünt fel

és alispánja figyelmét, hogy ez ellen, amennyire hatáskörükbe esik, szigoruan intézkedjenek. Azoknak a jó uraknak működésük jellemzésül biztos forrás után megemlítjük azt, hogy akiket terüknek megnyertek, akikkel kérévényezőül aláírtak, vannak közöttük 18 éves fiúk is, mert iy kortól kezdve gyűjtik katonáikat harezolni az igaz ügyért. . .

Mi pedig baresiak résen legyünk s igyekezzünk mihamarabb tisztába lenni a leendő járásbirósági-hivatalépület hova helyezése iránt, hogy ez áttal is egy lépéssel előre juthassunk, mely után már — a szigetvári urak legnagyobb öröme — bizonynyal rövid idő múlva megfoglaljuk kapni a járásbiróságot.

Sk. G.

H i r e k.

— **Kitüntetés.** Csak rövid ideje még, hogy Reiner Gyula Szulok derék plébánosa esperes plébánossá lett kinevezve. Most ujabbán pedig arról értesülünk, hogy a király Őfelsége Gödöllőn kelt legmagasabb elhatározásával a Szt.-Miklósról nevezett eresi ezimz. apáttá nevezte ki. Nagyon örvendünk a tevékeny, buzgó lelkipásztor e jól megérdemlett kitüntetésének s kívánjuk, hogy mihamarabb elérhesse azt az állást, hol mint főpap nagy hasznára lehet egyházának.

— **Fenyőssy Ödön** főszolgabiránk, ki hosszabb szabadságidejét Zalában tölti, mint örömmel értesülünk, teljesen fölépült s e hó vége felé már ismét megkezdte hivatalos működését. A babócsai körjegyző választást — melyen előre láthatólag sok lesz a pályázó — ő fogja már vezetni.

— **Uj hitelszövetkezet.** A Magyar-szlavon kerületi takarékpénztár igazgatóságának vezetése alatt uj hitelszövetke-

Márthának, mintha hosszabb és foróbb lett volna a szokottnál. Olyan volt mint a melyet bucsuzóra adunk hosszú ut előtt. Ekes csengetés . . . Az indító fehér zászlója lecsapódik . . . Start.

A tömegben a nagy szenzációk delejes izgalma vesz erőt. Reá ragad ez mindenkire, attól a komoly, blazirt nagy szakállu urtól kezdve, a ki a birói páholyból már ezer turfeseményt nézett végig előkelően mint ezt, egész a kereskedő segédig, aki ma van először lóversenyen. Mindenki látni igyekszik. A legtöbben a fehér korláthoz iparkodnak, mások a toronyhoz, vagy a tribünök legmagasabb lépcsőire futnak fel, hogy minél jobban láthassák az izgalmas futás lefolyását. Az izgatottság a mely az embert minden versenyzés láttára elfogja, melynek elemei az örök emberi kíváncsiság és küzdésben, a győzelem és vereségben való szinte perverz gyönyörűség, mint egy forró áram terjed el a levegőben. Legizgatottabbak az asszonyok. Az ő finom idegeik legfogékonyabbak a hasonló szenzációk iránt. A szép szemek esilognak, a finom nyakak előre nyulnak, a kiesi kezek görcsösen összeszorulnak, hogy legteljesebben vegyék ki részüket a küzdés gyönyörű fejéből, a finish mámorából.

zet alakult Bareson. Vasárnap, e hó 2-án volt az alakuló közgyűlés Kremzír Mór földbirtokos elnöke alatt s nagy számmal vettek részt az érdeklődők. A jegyzőkönyvet Tóth István szigetvári ügyvéd vezette. Az elnök megnyitó szavai után nyomban megalakult a hitelszövetkezet, melyben egyes évtársulatok 3-3 évre terjednek, részjegyenként 20 filléres hetibefizetéssel. Ezután Deutsch Izidor igazgató felolvasta az alapszabályokat, melyet többek hozzászólása után módosítva elfogadtak. A hitelszövetkezet 1901. évi január elsején kezd meg működését.

— **Tavaszi-decemberben.** Országszerte csudálatos enyhe a tél, vidékünkön is rendkívüli enyhe idők járnak, esőtörtökön is valóságos nyári nap volt. Az ország más részeiből szinte csudálatos dolgokat irnak: virágoznak az orgonafák, nyit szabad kertben a pünkösdi rózsák s fecskéket látnak röpködni. Vajjon meddig tarthat e különös enyhe idő. Tél apó azonban szeszélyes, s mire e sorok napvilágot látnak, lehet hogy akkorra már nyoma se lesz az enyhe időnek.

— **Karácsonyi és újévi munkaszünet.** A karácsony és újév előtti vasárnapok munkaszünetét a kereskedelmi miniszter az idén is fölfüggesztette a törvényhatóságokhoz intézett rendeletével. Ebben megengedi, hogy a december 23-ára és 30-ára eső vasárnapokon az 1891. XIII. t.-cz. 3. §-a alapján 1892. márczius 6-án kiadott, a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény II. 1., 2., 3., 4. és 5. pontjai alatt említett ipar és kereskedelmi telepeken az ipari munka, illetőleg adás-vevés egész napon át végeztessék.

— **Gyere lovam.** . . Mult hó 23-án éjjel, Lábodon történt meg az alábbi eset. Péter József, ottani polgárembertől, eddig még ismeretlen egyén ellopta szürkés lovát. A második szomszédától egy lópokrocot vitt el, nyilván azért, hogy míg a falu végén egy kocsit is rabol, mit meg is cselekedett, lopott lova ebbe a deres

Ezalatt a lovasok az első fordulatot megtették. A feszültség egy pár pillanatra felenged. A startot követő halálos esendet zavaros zsbongás váltja fel.

— Mind szépen veszik az akadályokat. My dear előre tört. Sorba elhagyja őket. Most már biztos. Hallatszik összevissza, mindenfelől.

My dear csakugyan vezet. A lovak most fordultak be az egyenesre. Most már csak egy akadály van előttük. My dear hosszakkal előre van . . . Ugy látszik, a győzelmet már nem lehet tőle elvenni.

Az utolsó akadály előtt pár száz méterrel azonban a ló száguldozása hirtelen, észrevehetőleg megakad. Irama meglassul, tempója bizonytalanná válik. A csoportból egy más purpa válik ki, eléri és csakhamar el is hagyja. Az akadályt már előtte veszi.

— My dearnak vége . . . Gabriol! Gabriol! . . . Ordítja a tömeg.

E közben Szentmarjay My dear hátán ijedten dolgozik. Sarkantyuját a ló lágyékába vágja és hatalmas ostoresapásokat mér a nyakára. De hiába. A ló erőlködik, kinyul, azután ismét vissza esik.

Átkozott dög . . . A győzelem előtt hagyna cserbe. — Hisz ez nem lehet. . . Az imént még játszva galoppozott . . .

nyirkos időben meg ne kehesedjék. Az egy éjjelen összelopott ló, pokroc és koci új gazdájának utóbb már inkább humoros ötlete támadt, úgy gondolkodott, hogy miután örökké nem tarthatja keztyűtlen kezével a ló istrángját a koci rudjához, — lószerszám után látott. Talált is egy negyedik gazdaember istállójában. Eddig van a dolog prózái oldala. Hogy ezután mi történt, azt csak az előjelekből lehet következtetni. A furfangos tolvajt, aligha sarkalta Petőfinek, e hirczimjéül feltett dala, mely így szól:

„Gyere lovam hadd tegyem rád nyergem
Galambomnál kell még ma teremnem.
A kengyelbe most teszem bal lábam,
De lelkem már a galambomnál van.“

A megkárosult gazdák is a mi véleményünkön vannak, mert feljelentést tettek a nagyatádi és segesdi csendőrségnél, hogy az ismeretlennek a lelke ne a galambjához, hanem testével együtt, kengyel vassal kezén a „sötét verembe“ szálljon.

— **A Barcsi Kerékpár-Egyesület** helyiségében igen szép társaság, — köztük sok szép hölgygel jelent meg szombaton este, dr. Siklósi Albert felolvasására, ki bár rövid, de szellemes, ügyesen szőtt felolvasásával mélyen lekötötte a hallgatóság figyelmét. Felolvasás után cigányzene mellett még sokáig együtt vigadott a kedélyes társaság. Vajha gyakrabban ismétlődne az ily szellemes, élvezetet nyújtó esték, kerékpár-egyesületünkben, hol most elég tágas helyiség áll ilyenek rendelkezésére.

— **Raktár kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank barsi raktárainak. Készlett múlt hó 15-én 85488 mm. 1296950 biztosítási érték. Beraktárlás múlt hó 15-től 30-ig 18580 mm. 287200 bizt. ért. összesen 104063 mm. 1584150 bizt. ért. Kiraktárlás m. hó 15-től 30-ig 22242 mm. 321950 bizt. ért. Készlet múlt hó 30-án 81821 mm. 1262200 biztosítási érték. Részletezés: 41696 mm. buza, 959 mm. rozs, 4840 mm. árpa. 13559 mm.

Mondja a főhadnagy kétségbeesetten. Előrehajol és irtóztva látja, hogy a ló orrából keskeny, sötét vér hull lassan, csendesen . . . Vége . . . Orvérzést kapott. Suttogja a főhadnagy. E perczen érnek az utolsó akadályhoz. My dear össze-szedi minden erejét és ugrani akar. Szentmarjay érzi, hogy az ugrás sikerülni fog. De előretéknél látja, hogy Gabriol már túl van az akadályon és biztos szökéssel halad a bírói páholy felé, a melytől már alig száz méter választja el. Hirtelen vaskézzel kapja vissza az ugrásban lévő állat zablját ez meghorppan. . . Lába a főveny-be akad és visszarogy le a pálya homokjára . . . A többi paripa rajtuk keresztül rohan a cél felé, a melyet ló és lovas nem érnek el soha. A versenynek vége. Zavaros lármá támad, a közönség áttörve a korláton, rohan a szerencsétlenség helye felé! Az orvos is előrekerül és előhozzák a hordágyat. Néhány katonatiszt a szemét törülgeti, egy lovászlegény zokog, egy fehérruhás lányt pedig ajultan visznek a kocsijába.

Báttaszéky Lajos.

zab, 17169 mm. tengeri 398 hüvelyesek, 330 mm. liszt, 2870 mm. különféle.

— **Magyar ajándék német katonáknak.** A Chinában harcoló német katonák karácsonyi ajándékához Réthy Béla b. esabai gyógyszerész ezer doboz pemetefü czukorkáva járult. A téli hadjáratban meghülő katonák bizonyára örömmel fogják venni az alkalmoszerű küldeményt.

Irodalom.

— **Erzsébet.** Megemlékezés Magyarországról nagy királynéjáról. A királyi ház fenséges tagjainak és a magyar nemzet jeleseinek kegyeletes közreműködésével szerkesztette Gábel Gynla, budapesti közs. tanító. A ki ismerni akarja a magyar szívet, az olvassa el ezt a könyvet és meggyőződik róla, hogy ez a szív csupa szeretet, csupa kegyelet és hála azokkal szemben, akik megértették, a kik méltányolták és a kik szerették, szerették, mint Erzsébet, Magyarország felejthetetlen nagy királynéját. A hogy elmerültünk azokba a gondolatokba, melyeket e könyvben örökített meg ez ország legjobbjai, úgy éreztük, mintha újra vérzésnek indult volna az a nagy seb, melyet mindnyájunkon ejtett az átkozott tör, mely az Ő szívet, a legjobb, a legnemesebb szívet átdöfte. A véghetetlen szeretet és véghetetlen fájdalom könyve ez a könyv. És csak az olyan fenséges lélek fakaszthatott annyi szép gondolatot, annyi mély-séges érzést, a mennyi benne megnyilatkozik. Virágok, koszorúk ezek a gondolatok, ezek az eszmék — írja henne Jókai Mór, a magyar költők királya — a királynői ravatalon. Valóban virágok, a magyar érzés, a magyar kegyelet virágai. Szorgalmas kéz szedte őket össze és szívesen adták mindazok, a kik szavának sulya van Magyarországon. József főhercegtől kezdve, az uralkodó ház többi férfi és női tagjáig, a miniszterektől kezdve a politika, az irodalom, tudomány és művészet képviselőiig, százan és százan sóhajtják el, hogy ki volt számunkra Erzsébet királyné és kit vesztettünk el benne.

A szomorúság, a mélységes gyász akkordjai mellett jólesően hangzanak fel a vigasztalás, a buzdítás szavai. Magasztos és felemelő könyv és elsősorban az ifjuság számára való könyv, melynek olvasása nemesítőleg hat a fogékony lelkekre és — rövid ismertetését nem fejezhetünk be szebben, mintha idézzük Jókai Mór szavait: „Olvasgassátok e mondatokat hazámfiak és leányai s tanuljatok belőlük honszerelmet, háladatosságot, isteni félelmet és bizalmat jövőben.“ De tanuljon belőle nem csak az ifjuság, hanem mindenki, kire hat a szép, a magasztos, kire hat az igaz érzés és kinek lelkében él a nagy királyné iránti kegyelet. A szép kiállítású könyv, melynek minden emlékmondéta alatt írója névalírásának hí mása látható és melynek összeállításáért Gábel Gyulát a legnagyobb elismerés illeti meg, az Athenaeum kiadásában jelent meg és ára csak 50 fillér. Különösen az iskolák és szülők figyelmét hívjuk fel ezen Emlékkönyvre, mely olcsó ára mellett minden családban megszerezhető.

— **A devalváció.** Azt a mai kor embere alig tudja elhinni, hogy a múlt század elején — 1811 ben — egy szép napon arra ébredtek az emberek, hogy a kinek ezer forint készpénze volt, az alig ért meg kétszáz forintot. Így jártak azok a kiknek papirospénzük volt, más pénz pedig alig létezett. Azt megetté a háboru, melyet Napoleon ellen vitt Ferencz császár és király. Természetes, hogy nem szó szerint veendő ez az egy napról a másokra történt devalváció, hanem több mint egy évtizeden át közeledett napról napra s a magyar országgyűlés, mely előre látta ezt a pénzbeli bukást, az állam esődjét, hiába védekezett ellene. Ha csak a dinasztia nem akarta elbuktatni, bele kellett a sorsba nyugodnia, melyet a néhez háboruk hoztak a népre. Az érzépenzt elvitték zsoldnak s itthon csak az értéktelen bankó maradt. A század történetét megnyitó e gazdasági és politikai válságot tárgyalja érdekesítő és tanulságos előadásban a „Magyarország a XIX. században“ című nagy történeti mű, mely Pálffy Ferencz szerkesztésében jelenik meg füzetenkint és VI., VII., VIII., IX. füzeté most van sajtó alatt. Minden füzet két részből áll. Egyik része a modern történelmet tárgyalja, a másik pedig a régmúltat, hogy így egységes világtörténelmet kapjon a közönség. A francia háboruk történetével párhuzamosan most Róma története jelenik meg. Mindkét rész dúsán és művésziesen van illusztrálva. Egy füzet ára egy korona. Részlete-sőbb fölvilágosítással szolgál a szerkesztő: Pálffy Ferencz ügyvéd, Budapest, VII. ker. Erzsébet-körút 29. sz.

— **Művészet** című kéthetenként megjelenő diszes képes lap — melynek szerzője Cs. Szabó Kálmán, főmunkatársa *Beniczkyné Bajza Lenke* — december elsei száma is méltó feltűnést kelt. Telve szebbnél-szebb illusztrációkkal és tartalma is felette érdekes. A tárlatok megnyitására szól bevezető közleménye, mely után *Nógrádi László, Petelei István, Matilde Seroa* irtak tárczákat. Közli *Makai Emil Vörösmarty* című általános feltűnést keltett drámai költeményét, melyet ő a Nemzeti Színház részére irt. Van benne még sok érdekes ismertetés és kritika. A képek reprodukciója fekete és színes nyomásban feltűnést keltenek. Kiadóhivatal VI., Vörösmarty-uteza 42. szám alatt van. Előfizetési ára félévre 8 korona.

— „**Molnárok Lapja**“. Ez a szaklap, hét évi fenállása után újévkor hetilappá alakul át a régi előfizetési ártartásával (ára egy évre 8 korona.) — Praktikus rovataiban bőven értesül az öt érdeklő dolgokról: technikai haladásról, üzemszervezésről, kereskedelmi és közgazdasági hírekről, a bel- és külföldi érdeklő eseményeiről a molnár, alkalmazott, gabona- és lisztkereskedő és sütő. A kiadóhivatal (Budapest, József-körút 33.) szívesen küld mutatvány-példányt annak, aki egy levelező-lapon hozzáfordul.

Szerkesztői-üzenetek.

Sz. A. urnak Kaposvár. Sajnálattal egyiket sem használhatjuk, mert lapunk keretébe gyengék.

K. M. urnak „Szép a tavasz.“ Ha a tavasz csakugyan olyan szép, minthogy igazis, akkor ne dehonostáljunk ilyenféle versekkel. Most különben fűtyöl a szél, tél felé jár az idő.

Kitüntetés:

Arany éremmel az 1900. párisi világiállításán az összes versenyzők között a hangszeresek csoportjában.
Hadsereg szállításért ezüst éremmel.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros,
a cs. és kir. hadsereg és a m. kir. honvédség egyedüli szállítója
BUDAPEST, II., Lánchíd-utca 5.

Iskolai
és mesterhegedűk
vonóval.

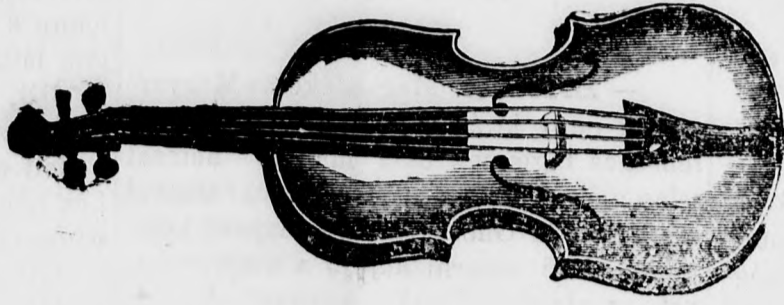
Gordonkák
vonóval.

Nagybőgők vonóval.

Fuvolák.

Szárnykürtök.

Egy finom
hegedű vonóval
és tokkal 7 forint.

Ósi

magyar tárogató
szabadalmazva.

Czimbalmok.

Elpusztíthatlan,
kitűnő

erős hangu
harmonikák.

Templomi

és más zenekarok
részére szükséges

fuvó- és vonó-hangszeresek

előnyös fizetési feltételek mellett, legjutányosabb árban szállíthatnak.
Községi dobok a legjutányosabb árakon.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Harmonika-árjegyzék külön kérendő.

Magyarország legnagyobb

fuvó-, vonó- és ütő hangszer-gyára.

15-15

Karácsonyi, újévi

s más alkalmi üdvözlő kártyák,

**képestevelezőlapok, albumok, emlék-, képes-,
mesés- és imakönyvek, levélpapírok gyönyörű dobo-
zokban, tinta és toll tartók, karácsonyfadíszek**

s egyéb ajándéktárgyak a legszebb kivitelben, legnagyobb választékban
kaphatók

Barcon a könyvnyomdában.

Ugyanott nagy raktáron tartatnak, előjegyzési s különböző kiadásu

naptárak.

Nyom. Barcon Skribanek G.-nál.